

Hiç Kendine Sevildin mi

– Tuğsel Karakırık · 30 Kasım 2025

İnsan sevildiğinden nasıl emin olur? Bu soruyu eminim hepimiz hayatımızın bir yerinde kendimize sormuşuzdur. Aldığımız cevap peki, bizi tatmin etmiş midir? Bizi sorgulamaya iten her şeyin cevabı zaten yeterince açık değil midir? Sevdiğim gibi görürüm dünyayı, sevdiğim kadar yaşarım. Bir kadın olarak yaşamı toz pembe göremem belki ama ilgi gördükçe mavilendiririm etrafımı. Gökyüzü gibi, okyanus gibi, sonsuzluk gibi... Muhtaçlığım başka birileri tarafından sevmeye değil aslında, benim ihtiyacım olan kendime sevmek! Kabuklarımla, kırılğanlıklarımı, kusurlarımla ve kusursuzluklarımla. Belki de o yüzden yüzüme bakıp soruyorum “Kendine sevildin mi?” İçine döndün de bakabildin mi? İyiliğine iyi deyip kötülüğünü iyileştirebildin mi? Harbi; şu ana kadar aradığın değeri, sihirli değneğinden çıkarıp kim sana dokundurabildi ki!

Onlarca sima, yüzlerce mimik, binlerce his arasından kendimi çözmeye çabaladım. Hala da sürüyor deli yangın, deli başım. Sandım ki onların beni algılayışları beni ben yapar, benim fark edemediğim detayları bana öğretir; gelişirim. Şanslıymışım ki onların derdi kendilerini anlatmakmış ve beni tanımlamaya yetmemiş. Bana ne olmadığımı öğretmiş. Sahiden gelişmişim ama hiçbir şey ruhuma nüfus edememiş. Değmemiş bile! Ben bile...

Benim değindiğim birkaç noktada kaybolup gitmişler... Boşluğumun karanlık olmadığını, aydınlığın ise dolu yağdırabildiğini anlatıp gitmişler. Uçurumda kaldığımda geri adım atmanın ilerleme sayılabileceğini gösterip gitmişler. Çok muhabbetin tez ayrılık, çok musibetin de tez farkındalık getirdiğini aktarıp gitmişler. Zamanın kıymetini öğrendiğimiz şu evrenden başka bir evrene yolculuğumuzda bu kavramın ne kadar da zamansız olduğunu konuşup gitmişler. Herhalukarda gitmişler fakat ben hep benimle kalmışım. Ne kadar da alışılabilir bir durum, acınası değil. Aşılınmaya müsait, aşağılanmaya değil! Zaten herkes de aynı değil. Ben de herkeste aynı değilim. Hani Sayın Manço diyor ya “Bir ben var içimde, benden öte benden ziyade.” diye. İşte biraz da öyle. Kimde ne olduğun değil kendine nasıl davranıyorsun bu bütün mesele. Çünkü saf kalan tarafını açtığın herkesten aldığın her darbe, bu deveyi gütmeyi mecburi kılar. Çünkü bu diyarlardan gitmek onların işi, her şeyi değiştirmeye gücün yetmez ama şu anları değiştirir sağlam kafayla alacağın tek bir karar!

Tuğsel